

Pieni suuri rohkeus

Päivät ovat lyhentyneet ja kaupat täyttyneet joulukalentereista. Nämä ovat tuttuja muutoksia tähän aikaan vuodesta, vaikka viime vuodet ovat tuoneetkin mukanaan myös aivan uusia asioita. Isoimmat ovat tulleet tietysti koronan myötä.

Opiskelijan näkökulmasta välillä on tuntunut, että elämä vain pysähtyy paikoilleen. Mikään ei oikein etene niin kuin on suunnitellut. Nyt kun koronatilanteeseen on tullut muutosta, tuntuu, että olisi aika liikkua eteenpäin. Yhtäkkiä olen kuitenkin huomannut, että välillä jopa pelottaa ottaa taas askelia eteenpäin. Epävarmuus tulevasta jännittää. Olisiko helpompaa vain jämähtää paikoilleen?

Kun katson läheisten lapsia, kummilapsiani tai tuttuja hoitolapsia, huomaan, kuinka rohkeita he oikeasti ovat. Monin tavoin rohkeampia kuin me aikuiset. Eivät he jää paikoilleen, vaikka uusia muutoksia tuleekin jatkuvasti pienten elämään. Lapsena sitä täytyy vain hypätä ja luottaa, että joku ottaa vastaan. Että asiat menevät lopulta parhain päin.

Elämän kolhujen ja kriisien myötä asenne saattaa helposti muuttua. Siksi tätä onkin täytynyt viime aikoina opetella uudestaan; Että vaikka kuinka jännittää ja epävarmuus kalvaa mieltä, pitää löytää taas luottamusta elämään, toisiin ihmisiin ja myös itseensä.

Näitä asioita opitellessa ja opettaessa on hyvä lähteä kohti uusia haasteita ja muutoksia. Rohkealla ja luottavaisella mielellä. Sellaista toivon myös sinulle tähän loppuvuoteen!

Eveliina, lastenohjaaja-opiskelija

